

Uut aastat me' siis algame,
Se lotussega jäalle,
Et kurja ärra salgame
Ja situst tome Sulle:
Sa Jässand! kes meil' ello lood,
Ja jäalle ne aasta tood,
Sa tuled mieie palwed!

Lambad ja wassikad.

Kus sedda juhtub — ja sedda juhtub saggedaste — et lambad fewwade willa polest paljad on, siis ei pea sedda mitte tehtud osjaks, teise innimese läbbi, ehit Jummala nuhtlusjeks arwama, waid otse perremehhe ja veel ennam perrenaeise süüks, kes neid sõdab ja jodab. Kus lambad willa polest paljad on, seal on talvel wägga pallaw laut olnud, kus willad sõnniko ja lammaste ennesté hingे auro läbbi soid lahti auutud, muido ei tulle karw lahti, kui ogga pallawusse läbbi. On lambal mu nuhtlus, siis surreb temma ka keige willadega.

Mönned, (need on need paljaste lammaste perrenaeised,) piddawad ommad lambad wägga ellikust, karteś, et neil külm ei pea ollema. Sept

sedda ollen ma leidnud, et kui talvel lamba lauda uks lahti tehhasse, pallaw aur, kui ahjo fust, wästo näggo tuldeb, ja uksed ja seinad märjast tilkuwad, ja selle leili sees peawad lomad ellama. Kas loom woib nisugguses pallawusses forra pärast süa ja juu? Ta seisab rimaks külliti maas ja ei te muud, kui löötsutab ja haudub omma karwu sõnniko peál lahti, ja mönni ka omnia hingē wälje.

Kui nüüd nisuggune paljaks fedetud lammast ka ellama jääb, siis kardab temma fewwadel willu tuult ja peab nortsude ja kassukatte sisse, kui üks immeteggo loom, mässitud sama, muido jääb ta langeks. Baatke, perrenaeisd! Kas se on walle? Kui meie nüüd talvel isse kassufast kanname ja sedda siiks jäalle lamba ünber mässime, kui kaua peab siis kassukas wästo? Kust meie jäalle kassufast, kust suffa, kinnast ja muud riet same, kui lammast sedda isse ärrakannab? Ja se süninib keik sure armastusse ja ellitamisse läbbi, et willad sõnniko jäwad!

Lamba laut ei pea siis, keige talve läbbi, mitte soem ollema, kui 9 ehit 10 fradi. Et nüüd tallorahval fradimisse kasi ei olle, siis